

9. Júbílhátíðin. Um Útvarpsleikrit.

3 renningar

Glymskeratta. Jass oða Jundunosi maunasing var fínstáld's þeir. Grund-
 vísu mauna, rímragaut eða þagnar. Fína merki fín's þefs, en lítið var
 gerð úr þvi, heldur þinn, eða Klassi's músík einhverra annara gornlu
 maunanna, Þaði' og Beethoven's þattu ein vana- og vori- ofur lítið skærvi
 enda, vori veid eð leitast við eð gera hana almennu þvi á laudi stíljau-
 lega. Stíldist mér eð þitt vori bara eyðufyllis, sem stíli metti annað
 við, þar sem það vori ístangth (það er lívinn líka), enda vori fleira notad
 sem eyðufyllir af á lagi, þ. á. m. eð láta "Kvartettinn" rífa strigau, sem
 kallað er, við og við, og fyrir því stódi þóvarinn og helði stáðið alla tíð
 með því eð rýfja upp fyrir okkur ístangth fjórtögju okkar, eins og Eld-
 gamla Fosfold (eðfir Rully) og Hoader er soo glatt (eðfir Weyse) og þvi vori yðjau
 síður (eðfir Þóru) og ótal marg önnur hannu ístangth fjórtögju, er vör yðfiri
 ríjnu og samid hífjnu!

"Geotlu" var aletaf eð Gíðja: "þegnum vör fí meiru eð hegra". Það
 stóð stíli á þvi: Vella-urjíd og Þatuseula héd var mí látið harmonera
 við hannvithu munenningsins eð norðau, sem stofunnein helþi veid
 soo heffim eð ná á of sem hannur sér soo vel í "smíunngi" (Omveulning)
 þóvarinn frá undir stódu fóni (Þvína) til áttundar (Óttar) þegar lagið er
 endurleidið og eyðufyllingur er þóð. Þetta er soo smethlept og
 frumlept (originalt) eð annars tadar þelkri þetta stíli.

Lotus var "Geotlu" leiddur - allt í sömu andrámi - ofan og ofþa loffi
 mínu í Kjallara, ínu an nús allar vátannar og víðgerðinnar sem
 stíli erh Hoofa, þá au í sama augnabliki upp í hann þjálta loff
 til þulunnar með setu nítunnar og Godtseuplarara - o. s. frv.
 í vörnunni, þegar þinn var eð sojja frétkunar frá Adelis
 a baba (sic.), sem gleppi veltid frá Flat ey er annars
 látið rónsa úr sér, þegar það er stíli fells, og heppid og
 þá engin orðastíð fyrir Kossa flemsinn og flissinn, þvi þulau
 er lagleg og freistandi... (Telefon: Já, Hallo! Hallo! Gó ma'
 stíli vora eð þala við yður, því það er þinn árs afmáli barnsins
 í dag...."

Krójinn er 5- tímur- ári í dag og stóð lífið að taka af honum stöfu-
spældis, satir æstu nam og ódöngum víðan í vör, að hann hefði
híðla hóstaum.

Það þótti sjálfst, þó er um svo mætti au afvæð var að hoda, að ef.
Færill litla snáðans vör leikinn og ljós valla öldurmar létur
bera helga afokt hans út mital fólksins.

Leikendurnir eru margir og flestir frógrir að endanum. Adalpersónur
leiksins eru allir þeir er þar koma við sögu og smást þeir hver um
sig kringum afandlisbarið með þeim hynjalátum og eftir þeim
Koppgöfum sem hverjum þeim er stílad að fara.

Leidtoginn óða leidda einandi leiksins er sá, er kelið hefir að sér áður
að leidda óðum börnum í guldasti og leiddi hann "Gest" hinn norr-
langla um heimkynni þau er Krójinn hefir alizt upp í og klyrma
honum uppseldisstofunum. Væður þá, "ráðid" hild frósta sem "Gesti" er
kennur og þó vituðlega höfudþessum sjálfur, uppseldisfróðingurinn og
"formáðurinn á báðum búnum", er leður drjúgt um það, hversu mikil
amurliki "ráðid" hefir við að stríða, þó það verði að lesa yfir óð þau
"erindi" sem þarna eru flatta í nafni Krójans, en sá langur sé þó á
þessu, að þeir sem það eiga að gera eru stórt kunnir, en geti geru, séu
svo háðir í kaup Krójans sínum, að afnathagurinn leyfi stóti "ráðinu"
að lita við þau, enda séu stóliki manni "eldrandir ónyfningar, sem jafnan
geri hvern Króju er ávör um kaupgjöldin. -

Þá er "Gestur" leiddur fram fyrir Þáttur notkum "ráðs" manni, hinni sama,
sem kom með þá löjfróðilegu stýringu í vötu, að ef þeir menn, amur
túkur en hinni fá leður (vortan máður?) yfir uppóisi að sama glesnum, þengju
sama dóm, t.d. 100 króna selt og ríki máðurinn geti borgað en fá þótti máður-
inn stóti, þó þeir að þóttileir manni borgaðu aldrei neitt og öftr aldrei að borga
neitt - þá vör ríka mannum þau búnað, en fá þótti mannum ef það.
Þóttu þar löjstýringar geta eigi ávör geru en spæruplörðis löjstýringar og
er þessi löjstýring þaus fatir ein hín gáfulgasta og best í grunlata
löjstýring sem um hefir heyrst, enda óþætt "grín" að komu geru. Komur
þetta að sjálfstóð út í vortan löjri stáldsoju er stáldis mostó viti /væð
kafa á þjóvisnum af miodur þessa veltimetta löjstýring, er stáldis
hyggst að nefna "Jóhanna í Malinu", sem fóst sat í eld hrisstrompinum
fordum, þar sem hún sat ó þjósi sínu þar til henni var bjargad. En þess að
vortu, að stáldis þinni videigandi klám og klír yfiri um söju helju þessa,
þó helja umudi sonur kemur það hefi löj minningar að um svo mætti
komu, sem máður þaus var. En að hann sjálfur kunnir notkum stíli á löjnum,
veit hinn vinnandi vortalýður" er hann var stáld máður "fyrir í þeng þóttjóttum
- og á afvörpi áður - hefir þessum og þó má stóli gleyma "frámenntu" þaus á borga-
stjóra stóttjóttum í samtandi við midsjótt- hvarfíð er "hóttum-bandomurinn"
þrági var að reyna að klína á seltlausan hiltónda þaus og sem hann þjóttstusmulyo
bráiddi út midsjótt að ofna alla státtu og hiltur hiltótt dæm þjótt vortu
þráttum þaus. En eigi að undra stótt þjóttilekur löjstýringu sé viltkomur
þjótt löjnum og þjóttíð geta útstýtt þau í sína vör, áttum til leidda þingar!